

Πατέρα
Αναμνήσεων ἐν τῷ Κιβώτιῳ
Μετῶν
εἰς τὰ Μεσαιωνικά Γραμματεία.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Ἀπὸ τοὺς κώδικας τῆς Ἐπισκοπῆς

Μετρῶν καὶ Ἀθύρων

Ἀγαπητοὶ ἐταῖροι,

Κατ'ἐπίμονον ἀξίωσιν τοῦ περισπουδαστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ μου φίλου καὶ προέδρου τοῦ Συλλόγου μας Ἄρχοντος κ. Γεωργίου ἀνέλαβα τὸ κοπιῶδες δι' ἐμέ ἔργον νὰ παρουσιάσω ἐνώπιόν σας μερικὰς σελίδας ἐξ' ἐνὸς παλαιοῦ Κώδικος τῆς Ἐπιτροπῆς Μετρῶν καὶ Ἀθύρων ἐν Θράκῃ, σελίδας αἱτινες ἀνάγονται εἰς ἓξ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ 1582 μέχρι τοῦ 1865.-

..-

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1878 ἐξ' ἀνακοινώσεων τοῦ ἱατροῦ καὶ ἀρχιοδίου μακαρίτου Ἀλ. Πασπάτη εἶχον μάθῃ ὅτι ἐν τῇ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἐπισκοπῆς Μετρῶν ἐσώζοντο ἐνόδιαφέροντες κώδικες. Εὐρισκόμενος ἐν Θράκῃ, γειτονεῦσάν με τὰς Μέτρας καὶ πολλάκις εὐρεθεῖς ἐκεῖ δὲν ἔτυχε ποτὲ νὰ τοὺς συμβουλευθῶ, μολονότι δὲν ἀπέλειπα κατὰ καιροὺς νὰ συναθροίσω εἰδήσεις καὶ πληροφορίας περὶ Θράκης καὶ Θρακῶν. Αὐτὸ συμβαίνει πολλάκις νὰ παραμελῇ κανεὶς τὰ προχειρότερα καὶ εὐκολώτερα πράγματα.

Μετὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀνταλλαγὴν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς Θράκης ἐπληροφορήθην ὅτι οἱ Μετρηνοὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰ περίξ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ δὴ εἰς τὸ Τοψίν, τὸ μετωνομασθέν εἰς Γέφυραν. Ἐσκέφθην ὅτι θὰ ἤμποροῦσα νὰ ζητήσω καὶ λάβω πρὸς μελέτην διὰ τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποῦ ὑπέθετον ὅτι θὰ ὑπηγοντο τότε ἐκκλησιαστικῶς, τοὺς παλαιοὺς ἐκεῖνους Κώδικας τῶν. Ἐγγράψα λοιπὸν πρὸς τὸν Σεβ. Θεσσαλονίκης ἐκθέτων τὸν σκοπὸν μου καὶ παρακαλῶν αὐτὸν νὰ μέ βοηθήσῃ διὰ τὸν δανεισμόν τῶν κωδίκων τῆς Ἐπισκοπῆς Μετρῶν. Μετὰ καιρὸν ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν ὅτι οἱ Μετρηνοὶ ἤρνουν-

το να εμπιστευθῶν εἰς ἄλλον τὰ βιβλία ἐκεῖνα -φρονούντες ὅτι ἐμπε-
ριέχουν ἀνεκτίμητον θησαυρόν καὶ ὅτι ἐάν ποτε ἐδημοσιεύετο τὸ πε-
ριεχόμενον αὐτῶν θὰ ἔχανον τὴν ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν των. Εἰς τὴν
γνώμην αὐτὴν, ὥς ἔμαθον, τοὺς ἐνίσχυσεν ὁ τότε μητροπολίτης των Πο-
λυανῆς.

Κατόπιν τούτου ἀπετάθην πρὸς γνωστούς μου Μιτρηνοὺς καὶ
προὔχοντας ἄλλοτε ἐν Θράκῃ προσφερόμενος νὰ δώσω διὰ τὴν ἀσφάλει-
αν τῆς ἐπιστροφῆς τῶν βιβλίων των οἵανδήποτε θὰ ἤθελον ἐγγυήσιν.
Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου μὲ ἐπληροφόρησαν ὅτι σήμε-
ρον εἰς τὴν νέαν πατρίδα των διευθύνουν ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ἐπ' αὐ-
τῶν δὲν ἔχουν πλέον καμμίαν ἐπιρροήν.

Παρ' ὅλα ταῦτα δὲν ἀπελπίσθην. Καὶ ἐπαναλαβάνων εἰς ἐκάσ-
την εὐκαιρίαν τὰς ἐνεργείας μου κατόρθωσα κατὰ τὸ 1929 νὰ λάβω ἕναν
ἐκ τῶν τριῶν κωδίκων τοῦ ἔχοντος φέρει μαζί των. Μοὶ τὸν ἐδάνεισαν
οἱ ὀλίγας μόνον ἡμέρας καὶ μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ
αὐτοῦ θὰ μοὶ ἔδιδον τὸν δεῦτερον καὶ ἔπειτα τὸν τρίτον.

Εἰς τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν ἐπέστρεψα τὸν λιψθέντα κώ-
δικα χωρὶς νὰ κατορθώσω νὰ τὸν διεξέλθω ἐπιμελῶς, λόγῳ τῆς κακογρα-
φίας του. Ἀλλ' οὐδέποτε εἶδα τοὺς δύο ἄλλους.

·-·
·

Ὁ κώδιξ τὸν ὑποῖτον διεξήλθον καὶ τοῦ ὁποῖου θὰ σὰς παρου-
σιάσω σελίδας τινὰς εἶνε σχήματος καὶ ὄγκου μικροῦ. Ἐχει μῆκος 0.30
καὶ πλάτος 0.20 ἑκατ. τοῦ μέτρου καὶ περιέχει 96 σελίδας τὰς ὁποίας
ἡρίθμησα ἐγώ. Εἶνε καταφαγῆς ὅτι ἐξ' αὐτοῦ ἀπεκόπησαν ἀρκετὰ φύλλα.
Περὶ τὰ εἴκοσι. Τὸ βιβλίον εἶνε ὅπωςδὴποτε καλοδεμένον μὲ δέρμα
καστανόχρουν. Τὸ δέρμα ὁμῶς φαίνεται ὅτι προσετέθη ἐκ τῶν ὑστέρων.
Φέρει ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐντὸς ρόμβου καὶ
γύρω εἰς τὰ ἄκρα τῶν πλευρῶν αὐτοῦ ποικίλα. Ἐσωτερικῶς τὸ βι-

βλιον έτυχε κατ' έπανάληψιν κακής μεταχειρίσεως, παρομοίας τήν όποιαν εύρίσκομεν εις πολλά σχολικά βιβλία ζωηρών καί άτάκτων μαθητών.

Είς τόν Κώδικα τούτον εύρίσκονται κατεχωρημένοι πρό παντός πράξεις έκκλησιαστικάς. Διαζύγια, άδειαι γάμου, διορισμοί Ιερέων, δωρεάς αίτιώ θανάτου, καταγραφαι έγκαταλειφθεισών περιουσιών κ.λ. Ήπάρχουν όμως καί καταγραφαι τών επίπλων τής 'Επισκοπής, ιδιαίτεροι λογαριασμοί τών καθ' έκαστα έξόδων τής χειροτονίας 'Επισκόπων, όχι δέ σπανίως καί άφήγησεις Ιστορικών γεγονότων γενικωτέρου ένδαι-αφέροντος καί κρίσεις επί τής καταστάσεως του κλήρου.

.-.

Τόν άναγνώστην εύθύς έξ' άρχής παραχαλίζει πολλάκις ό άναχρονισμός καί ή άταξία τών χρονολογιών εις τήν σειράν τών πράξεων. Ούτω π.χ. ένψ εις τήν 17 σελίδα τελειώνει άφήγησις γεγονότος κατά τό 1775(α ψ ο ε) εις τήν ίδίαν σελίδα ύπάρχει άλλη πράξις, άπογραφή κληρονομίας μέ χρονολογίαν 1742(αψμβ) καί εις τήν σελίδα 19 πράξις μέ ήμερομηνίαν 1691 σεπτεμβρίου 6.

Τήν τείταυτην άκαταστασίαν έξηγώ διά δύο ύποθέσεις(α!) δτι εις τόν Κώδικα άφίνοντο άγραφα φύλλα συμπληρωθέντα μεταγενεστέρως. β!)δτι ίσως κατά νεωτέραν συρραφήν του Κώδικος, μή όντος τότε ήρτιμμένου, έπήλθεν άνάμιξις καί άλλαγή τής θέσεως τών φύλλων του.-

Έκ του Κώδικος τούτου άντέγραψα μερικάς σελίδας τηρών τό λεκτικόν καί τήν όρθογραφίαν καί άλλας τινάς έφωτογράφησα. Προσεπάθησα κάτι νά σταχυολογήσω χωρίς νά έχω τήν άξιώσιν ότι τά άντέγραφα πιστώς και τά άπέδωκα άμέμπτως. Περιωρίσθην εις τήν προσπάθειαν αύτήν. Είθε δέ άλλος άρμοδιώτερος έμοϋ καί είδικος εις τά τέιαυτα νά έπιτύχη τήν πλήρη έκδοσιν αύτών.

.-.-

Κατά τήν γνώμην μου ὁ Κώδικς οὗτος δοτις ἄλλοῦ μὲν φέρει
χρονολογίαν ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἄλλοῦ δὲ ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ
Χριστοῦ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1582. Ἦτοι 129 ἔτη μετὰ τήν ἀλυσιν
τῆς Κων/πόλεως.-

.-.-.-

Εἰς τήν πρῶτην σελίδα τοῦ Κώδικος μεταξὺ ἀπροσδιορίστων
λογαριασμῶν διακρίνεται σύντομον πρακτικὸν δυσανάγνωστον καὶ ἀχρο-
νολόγητον ἀναφέρον περὶ ἔξαγορᾶς αἰχμαλώτου καὶ ὑπογεγραμμένον;
καὶ γὰρ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Μέτρων καὶ Ἀθύρων (με ὑπογραφὴν δυσανάγνωστον).
Περίανωρ Διονύσιος.

Εἰς τὰς σελίδας 2 καὶ 3 ὑπάρχει πρᾶξις καταγραφῆς τῶν
σκευῶν καὶ ἐκπλῶν τῆς ἐπισκοπῆς Μέτρων παρουσίᾳ τοῦ ἐπισκόπου Διο-
νυσίου, χρονολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν
οὐχὶ ὁμῶς καὶ Ἐπισκόπου.

Ἡ πρᾶξις αὕτη κατὰ πιστὴν ἀντιγραφὴν ἔχει ὡς ἑξῆς:
+ τὰ σκέβη τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐπισκοπῆς μέτρων (1) καὶ ἀθύρων ἄπερ
ἐμαρτηρίθησαν κατέπροσθεν τοῦ ἐπισκόπου κυροῦ διονυσίου καὶ τῶν
τιμιωτάτων κληρικῶν καὶ τῶν τιμιωτάτων ἀρχόντων. Πρῶτων εὐαγγέλιον
δησκοπότερον ἄργυρ". δησκάριον μετὰ λαβίδος. ἀστερισκῶν. θημιατὸν
ἀργυρῶν. καντήλα ἀργυρῆν. ἕτερον εὐαγγέλιον μετὰ καρπουχά. τραπεζο-
φορῶν καρπουχένιον. δημόθρηων καρπουχένιον. ὁ ἄερας μετὰ χρησῆς κόμ-
πους. καλήματα τρεῖς χρυσά. κούπα ἀργυρῆ. ὁμόφωνων καρπουχένιῳ. ὀφε-
λωνιον ποληστὰβρη. πημάνικα χρυσά. στιχάριον μετὰ τούς ποταμοὺς. σινῆ.
καζάνι. μησολάγιον. κρεοντήρι. πατερίτζα ἄπερ ἀφιέρωσεν ὁ αὐτὸς θεο-
φιλέστατος ἐπίσκοπος κίριν διονύσιος. σεντούκιον ἄπερ ἐβρίσκοντας
τὰ σκέβη τῆς ἐκκλησίας σεπέτιον, βιβλία τῆς ἐκκλησίας. σεπτέβριος,

Σημ. 1 Εἰς τὸν κώδικα χρῆσις κεφαλαίων γραμμάτων δὲν γίνεται.
Ὅποια δὲ τίς ἦτο ἡ ἀνάθεα τοῦ γένους καὶ αὐτῶν τῶν ἐπισκό-
πων ἀπεικονίζεται παραστατικώτατα ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ 1775 ἐπι-
σκοπεύσαντος ἐν Μήτραις πολυγροφάτου ἐπισκόπου ἐν σελίδι
42. τοῦ Κώδικος. Ἐκ τῆς περιγραφῆς ἐκείνης μέρος ἐδημο-
σίευσεν ὁ Μ. Γεδεών εἰς τὴν Ἐκκλ. Ἀλήθειαν τοῦ 1909 σελ.
395 -6

*Μέγας καρβύλας τοῦ
διονυσίου Πατριάρχου*

Παραβάλλοντες τὸ γραφικὸν χαρακτῆρα τῆς πράξεως αὐτῆς
μέ τὸν γραφικὸν χαρακτῆρα τῆς πράξεως καταγραφῆς τῶν σκευῶν καὶ
ἐπίπλων τῆς ἐκκλησίας ὡς καὶ τὸν γραφικὸν χαρακτῆρα τῆς ὑπογραφῆς
τοῦ ἐπισκόπου Γερμανοῦ πειθόμεθα ὅτι καὶ τὰ δύο αὐτὰ ἔγγραφα ἐξηλ-
θον τῆς χειρὸς τοῦ ἐπισκόπου ἐκείνου. Οὕτω ὁ Γερμανὸς φαίνεται διδά-
σχος τοῦ Διονυσίου καὶ οὐχὶ προκατόχος ὡς τὸν κατατάσσει ὁ πίναξ
τοῦ Γερασίου τὸν ὁποῖον θὰ ἴδωμεν κατωτέρω.

Ἐπίσης πρακτικὰ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου συναντῶμεν εἰς τὰς
σελίδας 7 καὶ 12 μέ χρονολογίαν 1586 εἰς τὰς σελίδας 54 καὶ 55 μέ
χρονολογίαν 1587 καὶ εἰς τὴν σελ. 70 μέ χρονολογίαν ~~1586~~ *ἐπὶ τῆς*
45. ὁ μὲν δὲ οὐκ ἔχει ἴνδ. 1586

94
7
1658
Εἰς τὴν 51ν σελ. εἶνε κατεχωρημένον τὸ ἦσον καὶ ὅμοιον
τοῦ πατριαρχικοῦ γράμματος τοῦ ~~ἐπισκόπου~~ *ἐπισκόπου* Ἱερεμίου ἔχον οὕτω:
+ Θεοφιλέστατε ἐπισκοπε *Ματρῶν* καὶ Ἀθύρων χάρις εἴη ἀπὸ θεοῦ
παντοκράτορος. λόγος ἐπεφέρετο ὑπὸ πολλῶν ὅστις προ πολλοῦ καὶ εἰς
τὰς ἀκοὰς ἡμῶν ἔφθασε ὅπως Γεώργιος τοῦ Δημητρίου Μποζίκη ὁ *πίος*
μὴ φθάσας εἰς τελείαν ἡλικίαν χρόνου ζητεῖ παρὰ κανόνας ἱερωθῆναι.
νῦν δὲ ἐπειδὴ σωματικῶς ἐπεδήμησε πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ
ἐφάνει συνοδικῶς ὅτι εἰς τελείαν ἀνήκει ἡλικίαν καὶ μάλιστα γράμ-
μα μαρτυρικὸν ἐκόμισε τῶν τε ἱερέων καὶ ἀρχόντων καὶ παντός λαοῦ
τοῦ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἀποφαίνεται ἡ μετριότης ἡμῶν κατὰ τὴν μαρ-
τυρίαν αὐτῶν ἵνα ἀνεμποδίστως χειροτονήσῃς αὐτὸν διάκονον κατὰ
τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱεροτυπίαν. Οὕτω γενέσθε καὶ μὴ ἄλλως. Ἴνα καὶ
ἡ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς θεοφιλίας.

Ἐν μηνί Νοεμβρίου Ἰνδ. 61

Τὸ γράμμα τοῦτο πιθανῶς ἐστάλη παρὰ τοῦ Ἱερεμίου τοῦ Β! κατὰ τὴν
τρίτην αὐτοῦ πατριαρχεῖαν συμπέπτουσαν μεταξὺ τοῦ 1586-1594.

Ἡ καταχώρησις τοῦ πατριαρχικοῦ αὐτοῦ γράμματος ὡς καὶ τῶν
μεθεπομένων πράξεων δέν προέρχονται ἐκ τοῦ ἐπισκόπου Γερμανοῦ. Οὕτε

καὶ φέρουν τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν σελ.8 ὑπάρχει πρᾶξις δωρεῶς. ἔχουσα οὕτως:
Ἰνδείκτιϖνος θ!

Κατὰ τὴν σήμερον ἡμέρα ἦτις ἐστὶ λα΄ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός καὶ ἡμέρα Σάββατο ἐλθόν ὁ παπᾶ κύρ Ἀνδρέας τῇ ἐμῇ ταπεινότητι καὶ ἐλάλησε ἡμῖν ἥνα ἐπέλεω σωματικῶς πρὸς τὸν Δημήτριον τοῦ Μακρῇ νικῶ λαλᾶν. ἡνὶ καὶ ἐξαγόρευσα αὐτὸν ὡς ἡ νόμη διακελεύουσι καγῶ ὅς οὐκ ἠπάρχη.... ἐν τῇ ἡμῶν πολητῆα. ὑπηγα ἄτος μου σωματικὸς εἰς τὴν ἡκῆαν αὐτοῦ. ἀπαφήκαί εἰς τὴν ἀγιότατη ἡμῶν ἐπισκοπὴν δμπελην χηληάδες δυο κληματα θπου ἄν βουλη μετὰ γνώμην ~ τῆς μητρος αὐτοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐνώπιον τὸν τιμιωτάτον κληρικὸν τὸν ἐκήσαι εὐρισκομένων παπᾶ κύρ Μιχαήλ καὶ οἰκονόμου παπᾶ Ἀνδρέου καὶ νομοφύλακος καὶ τοῦ θεῖου αὐτοῦ Γεωργίου καὶ Στεφάνου τοῦ Τζουνῆ καὶ ὅς τις εἴῃ ἐκεῖνος ἢ σκανδαλῆσε ἢ ζελεῶσας αὐτῷ ἐκ τοῦ ναοῦ αὐτὸν ἔστω ἀφορισμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ μετὰ θάνατον ἄλλητος καὶ ἡ μερῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότη οἰοῦδα.

Μετρῶν καὶ Ἀθύρων Ἀκονύσιος

Ἡ ὑπογραφή αὐτὴ εἶνε διάφορος τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐν τῇ σελίδι 1 τὴν ὁποῖαν ἀνέγνωσα ἐπίσης Διονύσιος.

.-.-.

Εἰς τὴν σελίδα αὐτὴν ὑπάρχει καὶ ἡ ἐξῆς ᾠσημείωσις.

	Γαρδῶς	10
	Ἀριστοῦ	93
Ἀκτσέ- μπουργά...	17	
Τζεκμετζες.....	60	
Καλικρα.....	96	
Δημοκρῶνεια.....	22	
λαγοθήρα.. ..	17	
Φανασάκρες.....	25	
Πλάγια.....	20	
Τζακίλι.....	69	
Μέτραις.....	130	

559

᾽Όλα τὰ ὁσπήτια τῶν χωρίων τῆς ᾽Επισκοπῆς Μέτρων.

Εἰς τὰς σελίδας 16 καὶ 17 ὑπάρχει λεπτομερὴς ἀφήγησις πολε-
μικῶν γεγονότων καὶ περιπετειῶν, ἀναγομένων εἰς τὸν Ρωσσοτουρκι-
κὸν πόλεμον τοῦ 1768 καὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Μωρηᾶ καταλήγου-
σα ὡς ἐξῆς. Αὐταῖς εἶναι αἱ πράξεις τοῦ πολέμου ὅπου ἐγίναν εἰς
τὰ ἀψὲς ἕως εἰς τὰ ἀψὸς. Ἦτοι εἰς τὰ 1768-1774). τὰ ὅσα κακὰ
ὅπου ἔπαθαν οἱ χριστιανοὶ δὲν περιγράφονται. λέγουν πῶς νὰ ἐχάθη-
σαν χριστιανοὶ ραγιδῶς εἰς αὐτὸ τὸ δεισέτημα ἕως 400.000 χιλιάδες

α ψ ο δ = ε αὐγούστου κβ.

Αἱ σημειώσεις αὐταὶ ~~ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα~~ καὶ δὴ σχετικαὶ
μέ τὴν κατάστασιν τοῦ κλήρου κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶνε τοῦ
ἐπισκόπου Μελετίου. Διότι εἰς τὰ 1776 εἰς τὰς Μέτρας ἔχομεν ἐπί-
σκοπον τὸν Γαβριηλὶν *σημειώσας τὸ ἴδιον καὶ ἀπὸ αὐτοῦ ἐχομένησαν*
δ' Ἀβελίου καὶ δ' Ἀφρόνιος.
Κάτωθι τῆς ἱστορίας αὐτῆς ὑπάρχει πρᾶξις ἀπογραφῆς κληρο-
νομίας ὡς ἐξῆς: Ἡ δὲ γράφηται τὰ πράγματα τῆς Παναγιώτας, γινε-
κῶς τοῦ ἀποθανόντος Λεονταρί.

αψμβ αὐγούστου ιγ. Δηλαδή 1742.

Εἰς τὴν σελίδα 19 ὑπάρχει σύντομος ἐκθεσις ὑπογεγραμμένη
ὑπὸ τοῦ Ταπεινοῦ Ἐπισκόπου Μέτρων Γεδεών ἔχουσα ὡς ἐξῆς:
+ 1692 - σεπτεμβρίῳ 6 ἡμέρα κυριακὴ εἰς τὸ μετόχι τῶν σιναῖτων
ἐξεροτονήθηκα ἀρχιερεύοντος ὄντος πρωεστός ὁ ἅγιος ἡρακλείας
καὶ ἕτεροι δύο ἀρχιερεῖς. καὶ ἤθραμεν χρέος γρόσια 900 ἦγον ἑνα-
κώσια, τὰ ὅποια εἶναι βλα χρέος τοῦ πρωεμοῦ ἐπισκόπου Διονυσίου
ἂν ποτε νὰ μας ἀξιῶσιν ὁ Κύριος νὰ κάμωμε τὴν δὴδρθωσιν καθὼς
ἀγαποῦμεν ἡμεῖς καὶ ἄλλοι οἱ χριστιανοὶ τῆς ἐπαρχίας .

Ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Μέτρων Γεδεών.

καὶ ἐν τῇ ἀπὸ-
νάντι αὐτῆς νύκτι χεῖν

Εἰς τὴν ἰδίαν δὲ σελίδα ^{ξένος} οἱ ~~καὶ~~ λογαριασμοί.

Τὸ χρέος τὸ ἐδικόν μου.

*Ἔδωκα τὸν Ἡρακλεῖας	γρόσια 200
εἰς τὸν Διονύσιον διὰ τὴν ἀφ ἀρέτισι	γρόσια 50
καὶ ἔξωδα τοὺς ψίφους καὶ παχάσια	γρόσια 50
καὶ διὰ τὴν βοήθεια ὁ Ζαχαρίας	γρόσια 50
καὶ διὰ φῶρ (1) τῶν ἄσπρων	γρόσια 100
στά γράμματα καὶ ὀρισμούς	γρόσια 50

	σοῦμα γρόσια 500
καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ Ἐπισκόπου	γρόσια 940

+ Τὸ χρέος ὅμοῦ βλο	γρόσια. ... 1440.

Σημ. 1 = διαφθορά, τόκος.

Τῆς Ἐπισκοπῆς τὸ χρέος τοῦ ἔβαλε ὁ Διονύσιος

τοῦ καφέ γρόσια	-	200
τῶν μπισταντζιζέων γρόσια-		200
στές μέτρες γρόσια	-	40
τοῦ Σπαθάρη γρόσια	-	200
τοῦ Μιχαλάκη γρόσια	-	30
τοῦ μπουχασιτζι γρόσια	-	20
τοῦ ἰβέρι (1)	-	15
τοῦ Θεοδωράκι γρόσια	-	20
τοῦ Πέτρου Τζομα γρόσια	-	25
τοῦ Μεϊμέτ τσαούσι γρόσια-		40
τοῦ Ντελῆ μαχμούτ γρόσια-		30
τῆς πατερτζιγας γρόσια	-	30
τοῦ π ^α Καλογιάνη γρόσια-		48
τόν π ^α Γαυριῆλ γρόσια	-	33
ἕτερα τοῦ π ^α Γαυριῆλ γρόσια-		9

Τὸ χρέος τοῦ π^α Γαυριῆλ Ἐπισκόπου Διονυσίου γρ. 940

-ς-

(1) ἰβέρι. ἄραγε. Γιαβέρι;

+ φθωραῖς εἰς τοὺς καβγάδες τοῦ προεμοῦ Ἐπισκόπου ἀρχὴ στὸν
εὐταξία γρόσια 2 στὸν ἐπίσκοπο σιτάρι κυλλὰ 6 γρόσια-1 πάλ-
λαι στὸν εὐταξία γρόσια 2 στοῦ καφέ τὰ ἄσπρα δηὰ τὴν ὁμολο-
γίαν γρόσια 20 στὸν τσαούσι γρόσια 2 καὶ στὸν εὐταξία γρόσια
2 δεύτερα δηὰ τοῦ καφέ τὰ ἄσπρα ποῦ ἐπήγαμε μὲ τὸ Νικολή καὶ
ἐπίραμε τὰ ἄρτζα γρόσια 15.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τῆς Ἐπαρχίας τὰ ἰσωδήματα

+ ἀπὸ τοῦ σιτάρι - γρόσια	14
+ καὶ φώλλας χιλιάδες - 4	
+ ἀπὸ τὰ ἐμβατῆκια γρόσια	83
+ καὶ φώλλαις χιλιάδες- 4	
+ ἀπὸ τοὺς γάρους- γρόσια	51
+ πρῶθεσαις πέντε-γρόσια	12
+ καὶ φώλλαις χίλιους	<hr/>
	160

Τῆς φώλλαις τῆς ἐπὶ τῷ ἀπὸ τὸν παῖδα Ἰάκωβον καὶ ἀπὸ τὴν ἀρσοῦ
καὶ καλλικράτηα.

Τά ὅσα φείναμεν τοὺς χρεοφιλέτες

+ τὸν Πέτρον	γρόσια	25
+ τοὺς μποσταντζίδες	"	30
+τὸν Ντελί μαχμούτ	γρόσια	4
+χαράτζια δύο	γρόσια	40
+βοήθεια -	γρόσια	50
+τὸν Σπαθάρη	γρόσια	20
+ τὸν.....	γρόσια	10
+τὸν κυρίτζη Ζαχαρία	γρόσια	350
+ τὸν	γρόσια	20
+τὸν Νικολάκι	γρόσια	90
+τὸν μουλχασιτζή	γρόσια	20
+τὸν Μιχαλάκι	γρόσια	30
+μεχμέτ τζαούσι	γρόσια	30
+στά νταβιά	γρόσια	50
+ καὶ ἕτερα	γρόσια	40

 σούμα γρόσια 809

Εἰς τὴν σελίδα 21 ὑπάρχει πρᾶξις ἀδελφας γάμου χρονολογουμένη ἀπὸ τοῦ ἔτους 3025 (1628) καὶ ὑπογραφομένη.
Ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Μέτρων καὶ Ἀθύρων ἱερόθεος.

Εἰς τὴν σελίδα 27 ὑπάρχει πρᾶξις τοῦ ἐπισκόπου Μετρῶν Μακαρίου χειροτονηθέντος παρὰ τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας κύρ Νεοφύτου τὴν 26 Μαΐου 1695 ἀναγράφουσα τὸ χρέος τὸ ὁποῖον εὔρεν ἀπὸ τὸν πρὸ αὐτοῦ κύρ Γεδεών καὶ τὰ διδύφωρα ἔξωδα πού ἔκαμε γιὰ τὸν διορισμὸν του καὶ τὴν ἐγκατάστασίν του ἔχουσα ὡς ἑξῆς.
Τὸ χρέος πού ἦβρα ἀπὸ τὸν πρὸ ἐμοῦ κύρ Γεδεών + τοῦ ἀρχοντος Σπαθάρη γρόσια 200 τῶν μπουσταγζίδων γρόσια 200 τοῦ διδίκου τοῦ Νικομηδείας γρόσια 120 τοῦ Χριστοδουλοῦ γρόσια 83 τοῦ ζουν Ἀχμέτ ἀγα γρόσια 110 τῆς πετατέρας τζας γρόσια 60 ἔδωσα τὸν γέροντα μου γρόσια 250 ἑτερα ἔξωδα τῆς χειροτονίας μου ἡ σεκερι καὶ τὴν τραπεζῶ ἦσε κουφετα ἦσε καφε πού ἐμῆρασα καὶ ἦσ ἀλα κατὴ φακτουφεκ γρόσια 100 τῆς φαμελλῆ γρόσια 30 εἰς τὸν ὀρισμὸν γρόσια 4 πού ἐπύραμε ^{τὸ 160} ~~πύσω~~ τοῦ ὀρίσμου του μτροπολίτου ἀπὸ τῶν ⁽¹⁾ ~~ταίπι~~ - ἔδωσα εἰς τὴν βοήθεια μου γρόσια 42 $\frac{1}{2}$ καὶ εἰς τὸ χαράτῃ μου γρόσια 20 τοῦ δωμεσ-τιχου γρόσια 18 $\frac{1}{2}$ εἰς τὰς Μέτραις γρόσια 30 τὸ γερο Δανιηλ διὰ τὴν ἐκκλησίαν πού ἦχε δουλεμένο γρόσια 200 ἔδωσα καὶ ὅτι εἰλαβα ὀπίσω διὰ τὸν ἅγιον Δημητρίον ἔδωσα γρόσια 30 καὶ τῆς εἰλαβα καὶ τίς δῶ ἐκκλησίας εἰς τὴν ἐξουσίαν μου.
+ ὡς ^{τὸ} χρέος πού ἦβρα ἀπὸ τὸν προ ἐμοῦ Γεδεων γρόσια χηλεία διακοσμία. πανε καὶ ἔδωκα μου γρόσια 500 καὶ ὁ θεὸς ναν τα κυβερνήσι.
+ Μετρῶν Μακάριος ἐκ πόλεως Χαλδῆκου 1695 Μαΐω 26 ἡμέρα Κηριακή ἐχρηροτονίσθηκα ἐκ χειρὸς τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας κυρ Νεοφύτου καὶ ἡ πατρίς αὐτοῦ Χίου καὶ ἔστω εἰς ἐνθήμεσιν.

Σελ. 1 τὸ ἔξωδο.

αχγ

Καί εἰς τὴν σελίδα 30 τὴν κάτωτι σημειώσιν. (1697) φεβρουαρίου πρώτη τῇ ἀγία καὶ μεγάλη τεσσαρακοστή τὴν ἡμέρα τῶν ἀγίων θεοδώρων ἔγινεν ἡ χειροτονία ἀπο τὸν γέροντα μας τὸν ἅγιον ἡρακλείας κύριον Νεοφυτον.

+ καὶ ἡλθαμιν εἰς ταῖς Μέτραις φουρτάρου ὁκτώ καὶ ἡύραμεν τὴν ἐπισκοπὴν βουλευσμένην ὡσάν εἰν ἤθελεν· ὅμως μέ τὴν θείαν πρόνοιαν καὶ δεύτερον μέ τὴν βοήθειαν τῆς Παναγίας ἐκαλοπήσαμεν τὴν ὅσον ἦτο το δυνατόν μας. Ὁ Μέτρων καὶ Ἀθύρας Νεῦλος τοσόν ᾤφησαν καὶ ἐχάλασεν ὥστε ὁ κύρ Γεδεών καὶ ὁ κύρ Μακάριος ἐκάθησαν ὅξω εἰς τὸ μαχαλά καὶ ᾤφησαν τὴν Ἐπισκοπὴν καὶ ἐπέναν οἱ σκύλοι ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ εὔγεναν εἰς τὸ ἄλλω μέ· ἔκον τοῦτο ὁδοῖα τῷ ἀγίῳ θεῷ ἡμῶν ὅπου μᾶς ἔδωσαν νόσιν καλήν.

Εἰς τὴν σελίδα 37 ὑπάρχει ἀδεία γάμου ἀπὸ τοῦ ἔτους (17121 δηλ. 1613) ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ τότε ἐπισκόπου καὶ ἄλλων κληρικῶν.

Εἰς τὴν σελ. 38 ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30ης (7126 δηλ. 1618) ὑπάρχει ὁμολογία τοῦ Δημητρίου τοῦ Νησιώτη ὅτι ἐπώλησε τὴν πληροῦν τῆς Παναγίας οἰκίαν του εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀντὶ πέντε χιλιάων ἀσπρων καὶ ἔλαβέ τα.)) Καὶ διὰ τὸ βέβαιον τῆς ἀληθείας ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν ὁμολογὸν εἰς τὸ παρὸν κώδικα τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Μέτρων καὶ Ἀθύρων.

ὑπογραφή Ἐπισκόπου δυσανάγνωστος. Πιθανῶς Μακάριος.

Εἰς τὴν σελίδα 50 ὑπάρχει πρῶτος δυσανάγνωστος χρονολογούμενη ἀπὸ τοῦ αχμη (1648) ἀπριλίου 181 Ἰνδ. Ι.

ὑπογραφομένη παρὰ τοῦ Μέτρων Νεοφύτου.

Εἰς τὴν 181αν δέ σελίδα σημειώσις.

1742 ὁκτ βρίου α. + διακόν Καλλίνικος τῆς ἐκκλησίας μετρῶν ἀρχη-στρατέβοντος τοῦ γεροντός μου κυρίου κυρίου κύρ Σιλβέστρου καὶ

τὴν πομπὴν εἰς τὴν
ὑπαρχὴν· εἰς τὴν
ἐκκλησίαν καὶ
ἐν αὐτῇ εἰς τὴν
ἐκκλησίαν.

πρωτοσυγγέλου κύρ Παΐσιου ιερομονάχου +

Εἰς τὴν σελίδα 52 εὕρεται κατεχωρημένη πρᾶξις ἐγκριτική πωλήσεως ἑνὸς χωραφίου τῆς Ἐπισκοπῆς Μετρῶν τριῶν κοιλῶν. Ἡ πρᾶξις αὐτῇ φαίνεται ὅτι ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας παρευρεθέντος ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς:

+ Ἐπειδὴ τῆς ἀγιοτάτης Ἐπισκοπῆς Μέτρων καὶ Ἀθύρων ἐχούσης χωράφιον κοιλῶν τριῶν ἐργαζόμενον καὶ παρὰ τῶν ἔξω καὶ σχεδὸν ἀπηλλωτριωμένον ὃν τῆς Ἐπισκοπῆς ἐκρίθη καὶ ἀπεφάνθη παρὰ τοῦ θεοφιλοτάτου ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς κύρ Ἰωσήφ γνῶμη τῶν ἐντιμοτάτων αὐτοῦ κληρικῶν καὶ χρησιμοτάτων ἀρχόντων πωλεῖσθαι τοῦτο. Ἐπεὶ οὖν καὶ ἡ ἐμὴ ταπεινότης καθευρεθεῖσα ἐν ταῦτα ἐκ ἐρωτηθεῖσα περὶ τούτου, δέδωκεν αὐτοῖς γνῶμην οὕτω γενέσθαι. Καὶ δὴ ἐπώλησαν αὐτὸ τὸ χωράφιον τῷ Γεωργίῳ τοῦ Σταυρινοῦ εἰς ἄσπρα ὀκτακόσια κατὰ δεσποτίαν ὅτινα ἐξοδιδόσθησαν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ τῆς ἐπισκοπῆς ἡλιακοῦ ἀναγκαίου ὄντος. Ὅθεν εἰς ἀπόσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐδόθη αὐτῷ τῷ ρηθέντι Γεωργίῳ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα, ἔμπροσθεν τῶν ὑπογεγραμμένων ἀξιοπιστῶν μαρτύρων.

Ἐτέα ἀχλ^ρ μηνί Σεπτεμβρίου 176. Γ

+ Ἡρακλείας Διονύσιος. † Μετρῶν καὶ Ἀθύρων Ἰωσήφ

+ Ἀνθιμὸς ἱερομοναχὸς καὶ πρωτοσύγγελος Μέτρων καὶ Ἀθύρων

+ πρωτοπαπᾶς .. καὶ σκευοφυλαξ Μέτρον

+ Κωνσταντῖνος Χριστόπουλος Μανόλης. Ρ. Ν. Γαβριήλ + Θεόδωρος. Μουξατζός

+ Ἀποστόλης λογαρῶς.

..--

Εἰς τὴν σελ. 54 εἶνε κατεχωρημένον γράμμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Θεολήπτου ἔχον οὕτω.

Sy. 54

+

+ Θεολήπτος ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως

Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Τό γράμμα τοῦτο δέν ἔχει ἄλλην χρονολόγηαν. Γνωστοῦ ὁμως ὄντος ὅτι ὁ μέν Πτριάρχης Θεόκλητος ὁ Α΄ ἐπατριάρχευσεν ἀπό τοῦ 1511 μέχρι τοῦ 1520 ὁ δε Θεόκλητος ὁ Β΄ μόνον ἔν ἔτος κατὰ τὸ 1585 συνάγεται ὅτι τὸ πατριαρχικόν τοῦτο γράμμα προέρχεται ἐκ τοῦ Βου. Τοῦτο ἄλλως τε μαρτυρεῖται καὶ ἐκ τῆς ἐν συνεχείᾳ ἐνεργείας τοῦ ἐπισκόπου Μετρῶν ὅστις λέγει· ἐδύσωμεν δόειαν νά στεφανωθῇ μετὰ ἄλλης γυναικὸς κατὰ τὴν γράφην καὶ τὸ γράμμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου διὰ τοῦτο ἐγρῶν ἐνταῦθα ἐν ἔτει 1587

IVδ. IE

....μήνας Φεβρουαρίου 19

ἀκολουθοῦν ὑπογραφαί κληρικῶν καί λαϊκῶν.

ὁ Γραφικός χαρακτήρ ἐν τῷ Κώδ. εἶνε ὁ τοῦ ἐπισκόπου Γερμανοῦ πρὸς
δὲν συμπέπτει καὶ ἡ χρονολογία.

• • • •

Εἰς τὴν σελίδα 56 ἀναγράφεται πρῶξις διαζυγίου ἐκδοθέντος
ἀνευ λόγου ἀπλῆ συναίνεσι τῶν συζύγων.

Αὕτῃ ἔχει ὡς ἐξῆς:

+ Κατά τὸ 390 4100 1601 ἔτους ἐν μηνί σεπτεμβρίου ἡμέρα δευ-
τέρα εἰς τὴν πρώτην ἔλθον ὁ Γεώργιος ὁ Παστρέλης μέ τὴν γυνή του
τὴν Βασιλική τοῦ Σταυρήνου καὶ ἔπον ἡμῖν ἔτι ἡμεστέν ἀτεκνῶν
καὶ σῶν καὶ χωρίζωμεστέν ἀπαλλήλους μας μέ τὸ ἴδιό μας θέλημα.

Σελ. 56

Καί τούς ἐχωρίσαμε με το ἴδιό τους θέλημα, κατέμπροσταν τούς κληρικούς καὶ τὰν ἀξιόπιστων ἀρχόντων μαρτύρων καὶ εἰς τοῦτο ἐχωρίσά τους. Εἰς τούς μαρτύρας ὅση θέλουνε ὑπογράψῃ ἀποκρίτου.

+ ὑπογραφή ~~δυσανόγνωστος~~

+ Ἀνδρόνικος Γερρέη καὶ οἰκονόμος

+ Παῦλ Σταμάτι καὶ Σακελλάριος

+ Ἀντώνιος γηρεῖς καὶ σκευοφύλαξ

κώνας καὶ ἄλλους.

καὶ διάφοροι ἄλλαι ὑπογραφαὶ λαϊκῶν ὅχι ὁμῶς καὶ τοῦ

ἐπισκόπου.

...-

Εἰς τὴν σελ. 70 ὑπάρχει πρᾶξις ἀδείας γάμου ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ Μέτρων καὶ Ἀθύρων Γερμανοῦ μέ ἔτος ἐπτάκις 48 ἐν μηνί Οκτοβρίῳ 1750.

(Καὶ ἐδῶ ὁ γραφικός χαρακτήρ εἶνε τοῦ πρώτου ἐπισκόπου Γερμανοῦ).

...-

Εἰς τὴν Σελίδα 76 ὑπάρχει πρᾶξις ὑπογραφομένη παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου Μετρῶν καὶ Ἀθύρων Τιμοθέου ἐν ἔτει ρχμθ (1649)

...-

Εἰς τὴν σελ. 80 ὑπάρχει πρᾶξις καταγραφῆς τῶν ἐπίπλων τῆς Ἐπισκοπῆς τὰ ὅποια εὗρεν ὁ Μέτρων καὶ Ἀθύρων Νεῖλος εἰς τὰ 1705 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

+ Εὐρίσκοντε σήμερον εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Μέτρων δύο βαρέλια βάλουσιν ἀπὸ εἰκοσιπέντε μέτρα. μιά βουτζέλα ἓνα κολῖμι ὅπου πατοῦσι σταφύλια μία βούτι παλαιὰ εἶναι ὅλα ἓνας τεντζερές καὶ ἓνα μικρὸ τεντζερέδι δύο τζηγούμια τοῦ νεροῦ ἓνα χάλκομα μέ δύο χέρια ἓνα ὅπου λύνουσι κηρία μέ τὴ χουλιάρα μαζή ἓνα στρόμα παλαιὸ χαλὶ ἓνα παλαιὸ χιλήμη αὐτὰ ἡῦρα καὶ αὐτὰ ἦναι παλαιὰ σεντούκια τρῆα καὶ ἔστω ἡς μνήμην φ ψ ε + ὁ μέτρων καὶ ἀθύρων Νεῖλος.

...-

Εἰς τὴν σελίδα 86 τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου ὑπάρχει καὶ τὸ κάτωθι

πρακτικόν

+ αψε ἐπούλησα τοὺς ἀμπελότοπους ὅλους τῆς ἐπισκοπῆς διότι ἤθελεν
νά τοὺς ἐπάρῃ ὁ σούμπαςης εἰς τὸ καλτυρίμασι ἀμπελότοπος τὸν ἔδω-
σα τοῦ Πογιατζόγλου τῆς κόρης ὀνόματι Διαλεκτῆς διὰ γρόσια δύο τοῦ
Σκιζιανοῦ τὸν ἀμπελότοκο μέ ταῖς κερασιαῖς τὸν ἔδωσα τοῦ Παρασκε-
βά διὰ γρόσια τρία τὴν φυτία τοῦ Ραφαήλ τὴν ἔδωσα τῆς Σμαρδάδας
κόρης Πογιατζόγλου διὰ γρόσια ἑπτὰ τὸν ἀμπελότοπον ὅπου εἶνους κον
τά εἰς τὸν Ἀνδρέα τὸν ἔδωσα τοῦ Ράλη τὸν εἶδον διὰ γρόσια τέσσαρα
ὅλοι οἱ τόπι κάμνουσι γρόσια δεκάξι καὶ ἔδωσα ἐγὼ ἀπολόγου μου γρό-
σια πέντε ὅπου γίνετε ἡ ὁλότης γρόσια ἡκκοσι καὶ ἓνα καὶ ἀγόρασα
τὸ σπίτι ἀπὸ τὸν Γεωργάκη Μάνουλα καὶ τὸ ἐχάλασα καὶ τὸ ἔκαμα πε-
ριβόλη τῆς ἐπισκοπῆς καὶ ἔστω εἰς μνήμην ἑτοῦ αψε Ἰαννουαρί 16.
αψε Ἰαννοβίου 161

+Ὁ Μέτρον καὶ Ἀθύρον

Νεῖλος -

Εἰς τὴν σελίδα 88 ὑπάρχει πράξις τοῦ ἐκ Νάξου Ἡρακλείας Καλ-
λινίκου περὶ ἐγκαίνιασμοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν Μήλαις.
Ἰαψκὸ αὐγουστοῦ 17 ἡμέρα α' (Ἦτοι κατὰ τὸ ἔτος 1724.)
ἤλθομεν ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ Μετρῶν, καὶ ἐνεκαίνισαμεν τὴν νέαν
ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῆς αὐτῆς ἐπι-
σκοπῆς, ἀρχιερεῦοντος ἐν αὐτῇ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου κυρ Μητροφά-
νους. Ἰδομεν δὲ καὶ τὸν λογαριασμόν ἅπαντα τὸν ἐξόδων τῆς οἰκοδο-
μῆς τοῦ αὐτοῦ θείου ναοῦ καὶ τῶν κελλίων καὶ γέγονε τὰ πάντα πουγ-
γεῖτα δέκα. Ἦτοι γρόσια πέντε χιλιάδες, ὧν τὸ κατὰστιχον κατ' εἶδος
τῶν ἐξόδων σώζεται παρ' ἡμῶν. ὅθεν εἰς ἐνδειξιν ἐγράφη ἐνταῦθα.

Ἡ Μητροπολίτης Ἡρακλείας Καλλινίκος ὁ ἐκ Νάξου.

Εἰς τὴν ἰδίαν σελίδα ὑπάρχει καὶ σημείωσις ὑπογραφομένη ὑπὸ
τοῦ Μετρῶν καὶ Ἀθύρων Σουλβεῦτρου ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

+ Ἀρχιεράτευσα εἰς τὸ α ψ κ γ μαῖω διὰ χειρὸς τοῦ ἡμετέρου
μου γέροντος ἁγίου Ἡρακλείας κυρίου κυρίου Καλλινίκου. παρέτισεν
ἔδωσα τοῦ πρό ἐμοῦ κυρ Μητροφάνου γρόσια πεντακόσια ἀναδειξάμην

τῆς ἐκ 17
ἐκκλησίας

καὶ παραυτοῦ χρέος γρόσια 500· τῶν μπισταντζίδων γρόσια 200 καὶ τοῦ ἄρχοντος κυρίτζι Ἀθανασάκη κιοιρτζίμπασι γρόσια 300-ἔδωσα εἰς τὴν νέαν οἰκοδομὴν τῆς ἐπισκοπῆς τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν κελλίων γρόσια 500 καὶ δύο πουγγιά παρα ἐβδομήκοντα πέντε γρόσια εἰς τὴν χειροτονίαν μου. καὶ εἰς ἐξῶδα πευκέσια καὶ ἐτέρων ἐξῶδων· μέ εἰγιναν τὰ πάντα πουγγιά τέσσαρα καὶ γρόσια 425. Ἦλθα εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Ἰουνίου β καὶ τὴν ευρήκα γεγημνομένη παντελῶς μέχρι καὶ τῶν καρφί-
ον ἀπὸ τῆς θέσης τὰ ἐπῆρεν ὁ προεμοῦ κύρ Μητροφάνης. Καὶ ἀφησε μό-
νον ἓνα χαλὴ μικρὸν ζιντζιαντέ. καταξεσηφμένον πανπάλεον καὶ ἓνα μεντηράκη μικρὸ καὶ ἓνα καζανάκη τρίπιον. καὶ ἔστω εἰς φανέρωσιν ἐπὶ ἔτους φψκγ Μαῖω -

+ ὑπογραφή Μέτρων καὶ Ἀθύρων Σίλβεστρος.

Καὶ κάτωθι τῶν ἀνωτέρω συνεχίζετᾶ ἡ κάτωθι σημείωσις.

Σίλβεστρος ὁ Στανιμαχιώτης τῶν χωρίων τῆς τοῦ φιλιππουπόλεως ἐπαρχίας δοῦλος τοῦ κύρ Καλλινίκου. Οὗτος εἶχε τὸ τῆς κεφαλῆς δέρ-
μα μετὰ τῶν τριχῶν ξεκαλημένο ἀπὸ τὸ κόκκαλον τοῦ κρανίου, διότι ὁ κύρ Καλλνίκος καθημέραν ἀπὸ τὰς τρίχας τὸν ἐσήκωνε καὶ τὸν ἐρ-
ριπτε κατὰ γῆς, διὰ τοῦτο ἔλεγεν ὁ ἴδιος Σίλβεστρος ὡς εἶναι τοῦτο οὐχὶ φύσεως ἀλλὰ τῆς βίας καὶ τοῦ θυμοῦ καὶ τῶν φιλεκδίκων χει-
ρῶν τοῦ Καλλινίκου. Ἀπέθανε ἐν τῇ ἐπισκοπῇ εἰς Μέτρας φψμδ! Μαρ-
τίου θ. Μετὰ δὲ τρίτον ἔτος ἐγένινεν ἡ αὐτοῦ ἀνακόμιδι παρὰ τοῦ μετὰ τρίτον ἔτος χρηματίσαντος ἐπισκόπου κυροῦ Μεθοδίου τοῦ νῦν Ἑρακλείας του καὶ ἐξαδέλφου μου. Καὶ ἐπρόσταξεν νὰ τεθῶσι τὰ ὅστ᾽ αὐτοῦ ἐξω εἰς τὸν μπαχτζέν ὅπου εἶναι ἡ δάφναις (1)

ΣΗΜ. 1 ἡ σημείωσις αὕτη φαίνεται νὰ εἶνε τοῦ ἐπισκόπου Γερασί-
μου τοῦ μετ' ἔπειτα Ἀλεξανδρείας ἐπισκοποῦ ἁγίου καὶ ἀνι

ἰδίαν αὐτοῦ ἀποσπᾶν αἱ δὲ ἰδιότητες κατωτέρω ἐστί 1761.

μονες πρὸς ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ
ἐν τῇ πολιτείᾳ εἰργάσθησαν διὰ τὴν διάσωσιν καὶ ^{τῆς} ἀφύπνισιν
τοῦ ἔθνους. Θὰ παρεγνωρίζαμεν ~~ἡ~~ τελείως τὴν ζωτικότητα τοῦ
λαοῦ μας ἐάν δὲν πιστεύομεν ἀκραδάντως εἰς μέλλον καλλίτερον
καὶ τοῦ σημερινοῦ.-

Ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ τῇ 25 Μαρτίου 1933.

Αν. Κ. Τ. Γραμμάρι.

Ἀνεγνώσθι ἐξ ὧν δι' ἡγοροῦν Μικαῖλ Μικαῖλ
Γραμματῶν ἐν Ἀθήναις τῇ 26^ῃ Μαρτίου 1933 καὶ ὡς
ΡΜΒ. ἀνεβρίσθαι αὐτοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ